การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการมีส่วนร่วม 2)เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของ เจ้าหน้าที่ ผู้นำชุมชน ครอบครัวและผู้ป่วยติดสารแอมเฟตามีน 3) หาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ กับการ เข้ามีส่วนร่วม 4) ค้นหาปัญหาและแนวทางการเสริมสร้างการเข้ามีส่วนร่วมเพื่อการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถ ภาพผู้ป่วยติดสารแอมเฟตามีน ของเจ้าหน้าที่ ผู้นำชุมชน ครอบครัวและผู้ป่วยติดสารแอมเฟตามีน

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1) กลุ่มผู้บริหารงาน 2) กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน 3) ผู้นำชุมชน 4) สมาชิกครอบครัวผู้ป่วยติดสารแอมเฟตามีน และ 5) ผู้ป่วยติดสารแอมเฟตามีน รวมทั้งสิ้น 174 คน ทำ การรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์และจัดสนทนากลุ่ม จำนวน 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยว ข้อง 2) กลุ่มครู อาจารย์ ในสถานศึกษา และ 3) กลุ่มผู้นำชุมชน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร 5 กลุ่ม ด้วยการทดสอบ Kruskall Wallis analysis of variance แล้วหาความแตกต่างระหว่างคู่ ด้วยการทดสอบ Wilcoxon rank sum test ทดสอบหาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีผลกับการบำบัตรักษาและฟื้นพู่สมรรถภาพผู้ป่วยติดสารแอมเฟตา มีน ด้วยการทดสอบ Spearman rank correlation ทดสอบ Point biserial correlation และการทดสอบ Kendall's tau coefficient โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้บริหารงานและผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมมากที่สุด กลุ่มครอบครัวและผู้ป่วยติด สารแอมเฟตามีนมีส่วนร่วมน้อยที่สุด กลุ่มผู้บริหารงาน และผู้ปฏิบัติงานมีความแตกต่างกับกลุ่มผู้นำชุมชน ครอบครัวและผู้ป่วยติดสารแอมเฟตามีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value<0.05) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ กับการมีส่วนร่วมในการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ คือ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่รับผิดชอบงาน จำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรม การเป็นสมาชิกทีมสหวิชาชีพ และการเป็นสมาชิกองค์กรประชาชน

ปัญหาการเข้ามีส่วนร่วมคือ ขาดโอกาสและเวลาที่สอดคล้องวิถีชุมชน ข้อมูลข่าวสารสถิติและรายงาน ของหน่วยงาน บุคคล ชุมชน ไม่สอดคล้องตรงกัน การปรับแผนปฏิบัติงานไม่ชัดเจน ต่อเนื่องและสอดคล้องกัน ชาดชวัญและกำลังใจในการเข้ามีส่วนร่วม มีความขัดแย้งทางสังคม งบประมาณจัดกิจกรรมไม่เพียงพอและต่อ เนื่อง ขาดการประยุกต์ใช้ทรัพยากรท้องถิ่น การบริหารจัดการระบบเพื่อสร้างเครือข่ายและแนวร่วมยังไม่ชัดเจน

แนวทางเสริมสร้างการเข้ามีส่วนร่วมเพื่อบำบัครักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยคิดสารแอมเฟตามีน คือขักจูงใจกลุ่มบุคคลสำคัญผู้นำตามธรรมชาติข้าราชการในพื้นที่เข้ามีส่วนร่วมทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็น ทางการ กำหนคระยะเวลาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบข้อมูลข่าวสารสถิติรายงานให้สอดคล้องตรงกัน จัดช่วง เวลาการให้ความรู้สอดคล้องตรงกับวิถีชุมชน ให้การสนับสนุนทางสังคม ลดภาระงานประจำของเจ้าหน้าที่และ แบ่งบริมาณงานให้เหมาะสม ปรับปรุงระบบการผลิตและเผยแพร่สื่อโดยดึงหลักการจัดการตลาดเข้ามาเสริม ระบบ และชักจูงใจให้สมาชิกในครอบครัวและผู้ป่วยคิดสารแอมเฟตามีนมีส่วนร่วมในทุกๆ กิจกรรมที่จัดขึ้นใน ชุมชน This research is of survey type. Its purposes were 1) to study participation in treatment and rehabilitation to amphetamine addicts; 2) to compare participation of officials, community leaders, families and amphetamine addicts as social mobilization process; 3) to investigate the relationship of variables with participation; and 4) to find the problems and the ways to promote participation for treatment and rehabilitation of amphetamine addicts.

The sample populations used in this study consisted of 1) group of administrators, 2) group of officials, 3) group of community leaders 4) group of family members of amphetamine addicts and 5) group of amphetamine addicts. Totalling 174. The data was collected by using interview schedule and 3 group discussions; 1) group of officials concerned with treatment and rehabilitation of amphetamines addicts, 2) group of teachers in educational institutions and 3) group of community leaders. The data was analyzed by percentage, mean and standard deviation. The comparison of the difference of mean among 5 sample groups was through Kruskall Wallis analysis of variance. Wilcoxon rank sum test was then used for complex comparison to find the difference between each pair of participation. Spearman rank correlation, Point biserial correlation and Kendall's tau coefficient were also used to investigate the relation and size of relation of the variables which affecting amphetamine addicts by using significantly statistical level at 0.05.

The findings revealed that the groups of administrators and officials had the most participation while the group of community leaders, families and amphetamine addicts had the least participation. The variables related to this participation were educational level, work responsibility period, amount of training time, membership of co-vocation team and membership of people's organization.

The problems of participation for amphetamine addicts were: lack of chance and time in accordance with people's way of life, information and reports of agencies, people and communities not in consensus, lack of morale and courage to participate, disagreement between communities and addicts' families, the budget to process activities not enough and not continuous, lack of applying local resources, and lack of clarity in management of people's organization.

The ways to promote amphetamine addicts, participation were inducement of the group of important people, natural leaders, local officials to participate and to exchange information, both accordance with life style and socially supporting personnel, Furthermore, there should be the reduction of regular work and appropriate job distribution to officials, the improvement of production and broadcast system of media by using marketing system as well as the inducement of family members of the addicts and amphetamine addicts themselves to join in every activity in the community.